

складаються в określений устійчивий стереотип дійствий, нарушаючих правові норми, но не влекучих уголовної відповідальності із-за їх обмеженої громадської небезпечності або не досягнення дитиною віку, з якого починається уголовна відповідальність. Виділяються наступні типи дельінквентного поведіння: 1) агресивно-насильственне поведіння, включаючи оскорблення, побой, піджоги, садистські дії, направлені, в основному, проти особи людини; 2) корыстне поведіння, включаючи мелкі крадіжки, вимогательство, угоны автотранспорту і інші майнові посягательства, зв'язані з прагненням отримати матеріальну вигоду; 3) розповсюдження і продаж наркотиків.

Кримінальне поведіння визначається як протиправний поступок, який по досягненню віку уголовної відповідальності слугує основою для возбуждення уголовного діла і кваліфікується по określених статтях уголовного кодексу. Кримінальному поведінню, як правило, передують різні форми дельінквентного поведіння.

Многочисленні програми і концепції, положені в основу заходів антидельінквентної направленості і, прежде всего, антинаркотическої і антиалкогольної політики, орієнтовані всі же переважно на молодих людей, які не піддані цим соціальним недугам, то є забезпечують первинну профілактику соціальної дельіації. Практика же вимагає не менше пристального уваги до тих підлітків, які ведуть дельінквентний образ життя або отримали патологічні наслідки від цього.

Риженко О. В.
ХГПА

НЕПОВНІ СІМ'Ї ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА

Останнім часом у сім'ях, особливо молодих, спостерігається багато розлучень. В умовах соціально-психологічного стресу молодь по суті не підготовлена ні морально, ні матеріально до створення сім'ї, не бажає мати дітей. За статистичними даними в Україні розпадається кожний другий або третій шлюб.

Неповною сім'єю вважається та сімейна одиниця, де існує лише один батько, або одна мати. В наш час – це дуже поширена форма сім'ї. Неповні сім'ї, 78% з яких очолюють жінки – це результат розлучень, смерті і рішень незаміжніх жінок народити дитину. Крім того, виховання дитини одним з батьків, переважно матір'ю, як показують результати дослідження негативно відбивається на формуванні особистості як хлопчика, так і дівчинки.

Розпаданню шлюбів сприяють не тільки складні матеріально-економічні та житлово-побудові умови сім'ї, а й інші соціальні чинники. У своїй життєдіяльності сім'я здійснює ряд функцій. Всі функції сім'ї між собою тісно пов'язані та неможливість виконання однієї функції веде за собою прорахунки у виконанні іншої функції. Тому для підтримки та розвитку нормальної життєдіяльності сім'ї необхідна державна політика, яка має бути спрямована на

постійне удосконалення умов для реалізації економічного та духовного потенціалу сім'ї, і має прагнути до того, щоб найменша кількість сімей потребувала допомоги, пільг, безкоштовних послуг тощо.

Вивчення неповної сім'ї дає соціальному педагогові можливість з'ясувати, які взаємовідносини складаються в ній. Якщо мати значну кількість часу приділяє домашньому господарству, надмірно опікає дитину, намагається задовольнити всі її потреби, щоб вона не відчувала відсутність батька, матеріальних нестатків, і це стає сенсом її життя та призведе до того, що дитина буде позбавлена материнської турботи – необхідна індивідуальна педагогічна допомога.

Соціальний працівник, працюючи з неповною сім'єю і регулюючи непорозуміння між батьками, які розлучилися, ставить мету – захист інтересів дитини. Він має бути не пасивним спостерігачем того, що відбувається з дитиною, а активним, терплячим провідником педагогічної доцільності своїх порад і пропозицій

Звичайно, можуть бути різні причини того, що жінка вирішила ростити дитину без батька. Такі матері дуже хворобливо ставляться до того, коли цікавляться їхнім сімейним життям, хоч і потребують педагогічних порад і допомоги. Важливо допомогти таким матерям знайти роботу з більш високою оплатою у режимі неповної зайнятості, розв'язати юридичні проблеми, залучити дітей до занять в гуртках, секціях безкоштовно.

Майже не вивчене таке явище, коли сам батько виховує дитину. Дослідження свідчать, що чоловіки зовсім непогано справляються з батьківськими обов'язками, але звичайно, батькові одному складно виховувати дитину. Якщо сім'я складається з батька і сина і причиною сімейного неблагополуччя є розлучення, то дуже важливо, щоб батько і син не стали жінконенависниками.

Важливо створити Центри допомоги неповним сім'ям, так як таких сімей дуже багато, необхідно підвищувати їх рівень життя, вести роботу по створенню сприятливого психологічного клімату, надавати консультаційні послуги по Інтернету, оскільки не завжди є можливість приїхати в сам Центр, і вирішувати різні проблемні питання життєдіяльності такої сім'ї. Допомога надається в рамках Центрів соціальної допомоги сім'ї та дітям, де не завжди повноцінно можуть надати допомогу неповній сім'ї.

Таким чином, неповні сім'ї мають багато різних проблем, складностей і тому потребують допомоги соціальних педагогів, соціальних служб і держави.

Рубаха М. А.
НТУ «ХПИ»

ИНФОРМАЦИОНАЛЬНЫЙ РАБОТНИК: ПРОБЛЕМЫ СТАНОВЛЕНИЯ И РАЗВИТИЯ

В силу развития современной глобальной экономики происходит процесс фрагментации работников как класса. Показателем, который сигнализирует про новые тенденции развития глобальных социально-экономических отношений, есть процесс увеличения значимости социального статуса, который характеризуется не материальным, а интеллектуальным показателем. Если же раньше, основное количество рабочих были заняты